

2/ Professors, ensenyament i interinatge

ACTUALITAT

3/ El Pistolerisme (Lluís Company)

ARTICLES

5/ La Companyia Churchill: Una xarxa d'espionatge de l'*Intelligence Service* a Catalunya durant la Segona Guerra Mundial. (Jordi Esteve Rubió)

13/ Fonts per a l'estudi de les estructures socials en una època de canvi històric: El corregiment de Girona, 1787-1807. (Albert Serramontmany)

15/ Un estudi de cas dels canviadors de la Girona del segle XIV: Ramon Medir (ca. 1330-1382). (Albert Reixach)

ACTES

18/ III Seminari Lligams: Paisatges i fortificacions (Jordi Esteve Rubió)

-Ponència/Visita 1:

El poblat ibèric d'Ullastret. Una fortalesa de l'antiguitat. (Jordi Vivo)

-Conferència 2:

La fortificació moderna, tot un "paisatge" estratègic. *Els orígens geoestratègics de la Reial Plaça de Guerra de Sant Ferran de Figueres.* (Pablo de la Fuente)

-Visita guiada 3:

El castell de Bellguarda. (Xavier Bosch)

TESTIMONIS DEL PASSAT

22/ La Cladera, camp de concentració de la Catalunya republicana (David Colom)

INVESTIGACIÓ

25/ Llista de treballs de màster en Iniciació a la Recerca en Humanitats de la UdG

El model català d'ensenyament arrossegat, des de fa massa temps, un sistema que flaqueja en nombrosos àmbits (sistema d'interinatge deficitari, manca d'oposicions per cobrir places amb garanties, manca d'eines universitàries per a la preparació del professorat, etc., etc.), agreujat des de la implantació d'una LOGSE que en molts àmbits es tradueix en una baixada del nivell educatiu.

La política de l'actual Conselleria d'Educació, en lloc de plantejar-se quines són les mancances reals i treballar per a la construcció d'un sistema més segur, just i de qualitat s'ha limitat a posar pedaços on el problema ja és massa gran per resoldre'l amb quatre sargits de mala qualitat. Ben al contrari, alguns elements específics de l'educació s'han degradat. Tant és així, que la darrera acció de la Conselleria envers la llista de professors interins ha estat el canvi del sistema de crida a llistes després de garbellar de les llistes les persones que no confirmessin telemàticament la seva inscripció. En aquest àmbit les reclamacions sindicals s'han fet notar sense, per ara, èxit aparent. El nou sistema estableix una franja horària de dues hores sol·licitud de nous interins. Aquesta crida s'ha d'acceptar a través de la xarxa telemàtica de la Conselleria.

La pregunta que ens fem molts és, on es troba l'interès de limitar d'una manera tan flagrant els marges de resposta per a l'acceptació d'un interinatge? Es pretén potser reduir el nombre d'inscrits a les llistes, de sempre un llast dels déficits del sistema? A la pràctica, però, s'aconsegueix que millori el funcionament de l'educació...? El model educatiu català continua immers en la mateixa deriva de disminució de la qualitat de l'ensenyament que es tradueix en un nivell inferior de l'alumnat. Aquell que contradigui aquesta premissa que respongui també per què per exemple la Universitat de Girona implantà des d'inicis del nou segle un paquet d'assignatures de trànsit per als alumnes de primer de carrera. Per què calia i cal cada vegada més una matèria titulada Mètodes i tècniques d'expressió oral i escrita i una

altra anomenada genèricament Història de la cultura! És que potser els alumnes universitaris no disposaven del nivell suficient per entrar a la universitat? Evidentment Educació rebutjarà aquesta afirmació però no creiem equivocar-nos si diem que molts rectors i professors universitaris l'aprovarien. I la selectivitat, que no és un examen que permet valorar les competències de cada alumne i seleccionar aquells que són més vàlids per als estudis superiors? Ah, bé, és cert que el percentatge d'èxit dels alumnes a la selectivitat s'ha mantingut o augmentat en uns percentatges dignes de ser comparats als de la França de Nicolas Sarkozy. Cap mèrit a jutjar per la política francesa d'ensenyament on el nivell de les proves baixa cada any per mantenir l'equilibri estadístic per damunt del 90%.

En definitiva, el treball per millorar el nostre sistema educatiu passa per reformular de cap i de nou el model. És inconcebible que formem mestres amb només tres anys de diplomatura com s'ha fet fins a la implantació dels graus, amb un nivell que esgarrifaria més d'un, i, a més, les vocacions són escasses en detriment de la perspectiva d'un lloc de treball fix dins de l'administració pública. En l'àmbit dels professors de secundària caldrà veure fins a quin punt el nou màster que substitueix l'antic Certificat d'Actitud Pedagògica (CAP) cobreix les necessitats acadèmiques dels futurs professors més enllà, això sí, de l'esforç econòmic i temporal que suposa. És evident que si resulta més car i calen dos anys per assolir-ne les competències s'aconseguirà reduir la llista d'interins! Uns interins que són la prova evident de la incapacitat del sistema per emergir dels déficits crònics de l'educació. Com es pot concebre que un professor amb escassa o nul·la experiència afronti els interinatges. Un professor/a que ni tan sols ha passat l'oposició corresponent. Per reblar el clau, l'oposició a les places d'ensenyament recompensen notablement els candidats amb anys d'interinatge com una medalla al sacrifici que perjudica enormement les candidatures dels nous candidats acabats de sorgir del món universitari.